

رهنگدانه‌وهی خاکیبوون له شیعره‌کانی سافیدا

پ. ی. د. جه‌عفر نه‌جمه‌دین گوانی^۱

۱/ پیشه‌کی

به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان.

سوپاس بۆ په‌روه‌رینی مه‌زن، دروود و سلاو بۆ سه‌روه‌ر و سه‌رداری مرۆق‌ایه‌تی، پیشه‌وای په‌هوش‌تبه‌رزان و مامۆستای چاکه‌خوازن چه‌زره‌تی موحه‌مه‌ده‌لموسته‌فا، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر خزم و خانه‌واده‌و یارو یاوه‌رانی.

بیگومان مانه‌وه‌ی ته‌ندروس‌تی هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک وابه‌سته به‌ په‌هوش‌ت و ئەخلاق‌ی جوان، هه‌تا په‌هوش‌تی جوانتر هه‌بیت، ئەو گه‌له‌ پاکتر و ساغله‌متر ده‌گوزه‌رینی. یه‌کی‌ک له‌ په‌هوش‌ته‌ هه‌ره‌ جوانه‌کانی مرۆقه‌کان (خاکیبوون) ته‌وازوعه، کاتی‌ک خودی مرۆقه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای خاکیبوون گو‌شده‌کرین و له‌ ژیان‌ی پۆژانه‌یان جیبه‌جیبه‌که‌ن، ئەوا راسته‌وخۆ کاریگه‌ری به‌سه‌ر کۆی کۆمه‌لگا و ژیان ده‌بیت، چونکه‌ خاکیبوون واتای نه‌مانی په‌هوش‌ته‌ ناپه‌سه‌نده‌کانی وه‌ک: (خۆه‌لکیشان و چه‌وساندنه‌وه‌و جیاکاری و فیزلیدان و سستی و ته‌مبه‌لی و پاشقۆلگرتن، پوو‌پامایی...). له‌ به‌رامبه‌ردا ده‌بیته‌ مایه‌ی چه‌سپانی په‌هوش‌ته‌ په‌سندنه‌کانی وه‌ک: (برایه‌تی، دلسۆزی، جددیه‌ت، قوربانیدان، یه‌کترقبولکرن، گوێزادیری، کارکردن، پاک‌ی،...). به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ یه‌کی‌ک له‌

^۱ کۆلیژی زانسته‌ ئیسلامییه‌کان، زانکۆی سه‌لاحه‌دین. Jaafar.ali@su.edu.krd

رہوشته هه ره بهد و باوهکان گیانی فیزلیدان و خوّه لکیشان به جلکو ترومبیل و پۆست و چهک و هاوشیوه کانییه تی، هه ندیکجار کهسانی (به ناو) دینداریش سواری هه موو جوّره ترومبیله کی نابن، یان ئه گهر دهستیان ماچ نه کهن و له بهریان هه لئهستن، یاخود به زمانیکی گه وره نه یاندوینن، قه لئس دهبن، خه لکی دیکه خراپتر. بو به رهنگار بوونه وهی ئه و دیارده و چاککردنه وهی ناخی مرۆقه کان، پیویسته پیداجوونه وه به پهروه دهی رهوشته و ئه خلاقه وه بکریت، له وه شدا ئایینی ئیسلام به گشتی و ریبازی دروستی سوڤیگه ری ده توانی رۆلکی گرنگی بگیریت ئه گهر سوارچاکی راسته قینه ی مهیدانه که هه بن، ده کری شاعیره مهزنه کانی سوڤیگه ری هاوشیوهی مه لای جزیری و نالی و خانی و مه حوی و بیخود و موخلیس وه کو نمونه ی دیار بهیندرینه وه، که زاتیکی وهک سافی هیرانیش یه کیکه له و سه رقافلانه، ئه وهی شیعره کانی به دل و رۆح بخوینیته وه، نه فسی خراپه کاری لاواز ده بیت و به ره و ئاسمانی رۆحه وه عوروج دهکات.

هۆکاری هه لئزاردنی ئه و بابه ته له وه دایه، که سافی هیرانی چ وه کو شاعیریک یان وه کو ریبه ریکی پهروه دهی، که متر گرنگی پیدراوه و له سه ری نووسراوه، به پیچه وانه وه هه ندیکجار شیعره رۆحی و پهروه دهییه کانی له ناو هه ندیک گورانی و قیدیو کلیپدا هینده شیویندراون، ریک ئاراسته که یان پیچه وانه وه کردۆته وه، سافی که چه تره کهی (مه لاو شیخو ئه دیب) بووه، که سیکی دل پر له ئه وینی راسته قینه وه هه ناسه ناسکی رۆح به رز، گۆرپویانه بو دلداریکی جهسته و هه واو ئاره زووه کان.

ئامانجی توڤژینه وه هه ولێکه بو ئه وهی بتواند ریت له هه موو ریگا کانه وه کو مه لگه و نه وه کانی داهاتوو به ره و ئاقاریکی جوانی پهروه دهی

ئاراسته‌بکرین، به‌تایبه‌تی ئه‌ده‌بی کوردی به‌هموو جوړه‌کانیبه‌وه ده‌توانی رولیکي کاریگر بگریټ، نه‌خاسمه‌ه‌ست به‌ترسیکی دژوار ده‌کریټ له‌وه‌ی په‌روه‌ده‌ی داهاتوومان سه‌قه‌ت بیټ و گیانی خو‌شه‌ویستی و قوربانیدان هه‌رنه‌میټ.

تویژینه‌وه‌که له‌چوار برگی سهره‌کی پیکهاتوه، له‌برگی یه‌که‌م پیناسه‌ی خاکیبوون ده‌کریټ وه‌کو زمانه‌وانی و وه‌کو زاراوه‌یه‌کی ئیسلامیش، له‌برگی دووه‌م باس له‌گرنگی په‌وشتی (خاکیبوون) له‌روانگی ئیسلامه‌وه ده‌کریټ، له‌برگی سیټه‌م چهند نمونه‌یه‌کی خاکیبوونی شیعی شاعیرانی کورد وه‌کو به‌شیکی ئه‌ده‌بیاتی کوردی هاتوه، له‌برگی چواره‌میش تیشک ده‌خریته‌سهر شاعره‌کانی سافی هیرانی و گیانی رهنگدانه‌وه‌ی خاکیبوون تیندا.

میتودی تویژینه‌وه‌که‌ش شیکارییه، له‌وه‌ی چوون سافی هه‌ولیداوه هه‌ستی ساده‌یی و ساکاری و خاکیبوونی خو‌ی تیکه‌لی ناو شاعره‌کانی بکات، به‌تایبه‌تی له‌لالانه‌وه‌و پارانه‌وه‌ی به‌رام‌به‌ر هه‌له‌و که‌موکورییه‌کانی.

به‌و ئومیده‌ی ئه‌م تویژینه‌وه‌یه، له‌پریگه‌ی ئه‌م که‌له شاعیره‌وه هه‌ولیک بیټ بو خزمه‌تی کومه‌لگای کوردستان، به‌تایبه‌تی به‌خوداچوونه‌وه‌ی ریبه‌رانی ته‌ریقه‌تو زانایانی ئایینی و شاعیرو ئه‌دیانی کورد، به‌وه‌ی هه‌م به‌خویاندا بچنه‌وه، هه‌میش ئاورپیک له‌کومه‌لگه‌که‌یان بده‌نه‌وه به‌وه‌ی له‌کویوه‌هات و ئیستا له‌کوییه‌و ئه‌گر کاری له‌سهر نه‌کریټ به‌ره‌و کوی دهروات.

۲/ پیناسه‌ی خاکیبوون

۲-۱/ پیناسه‌ی خاکیبوون له زمانه‌وانیدا

خاکیبوون له زمانی عه‌ره‌بی له ته‌وازوع (التواضع) هوه وه‌رگیراوه، که له‌گه‌ل چاوگه بنه‌ره‌تیه‌که‌ی کۆمه‌له مانایه‌ک ده‌دات، به‌لام نزیکتیرین مانای بریتیه له: "تَوَاضَعُ فُلَانٌ: تَذَلُّلٌ وَتَخَاشَعٌ" (ضیف ۲۰۱۱، ۱۰۸۳) له فره‌ه‌نگی کوردی به‌چهند مانایه‌ک دیت، له‌وانه له (فره‌ه‌نگی شیرین) دا (ف. نیزامه‌دین ۲۰۱۵، ۳۲۰) چهند مانایه‌کی نووسیوه وه‌ک: "ملکه‌چکردن، خۆکه‌ساس پیشاندان. هه‌روه‌ها مه‌لا مه‌حمودی (گه‌لاله‌یی ۲۰۱۰، ۲۲۱/۲) له (فره‌ه‌نگی رسته) چهند مانایه‌کی هیناوه، وه‌ک: "گه‌رده‌نکه‌چ، داماو، ده‌نگ نزمکردن، گه‌رده‌نکه‌چی خودا، سه‌ردانه‌واندن". ئه‌و مانایه په‌یوه‌ندییه‌کی زۆری له‌گه‌ل مانا ئه‌خلاقیه‌که هه‌یه، که دواتر باسی لێوه‌ده‌کریت.

هه‌روه‌ها مانایه‌کی دیکه‌ی زمانه‌وانی عه‌ره‌بی، که له هه‌مان مانای په‌روه‌رده‌یییه‌وه نیزیکه، ده‌گوتریت: "تَوَاضَعُ الْأَرْضُ: انْخَفَضَتْ عَمَّا يَلِيهَا" (ضیف ۲۰۱۱، ۱۰۸۳) واته: زه‌وییه‌که توازوعی کرد: نزمتر بوو له‌وه‌ی دواوه‌ی. ئه‌مه‌شیان زۆر له‌گه‌ل مانا ئه‌خلاقیه‌که دیته‌وه، که نزیکیه‌ک له‌نیوان زه‌وی و خاکیبوون هه‌یه، به‌وه‌ی هه‌ردووکیان خۆیان نزم ده‌که‌ن و بیده‌نگ خزمه‌تیکی بیجیاوازی و دوور له‌فیز و هاتوهاوار ئه‌نجام ده‌دن. بو ئه‌مه‌ش (ف. نیزامه‌دین ۱۹۹۰، ۱۹۱) له فره‌ه‌نگی کوردی عه‌ره‌بی (ئه‌ستیره‌گه‌شه) به‌رامبه‌ر به "خاکی" نووسیویه‌تی: "متواضع، بسیط، اللون الخاكي".

له فره‌هنگه کوردییه‌کانیش به‌تاییه‌تی گیوی (موکریانی ۲۰۱۷، ۵۱۴/۱)، شیخ محهمه‌دی (خال ۲۰۲۱، ۱۵۶)، مام (هه‌ژار ۱۳۹۱، ۲۳۷) کۆمه‌لێک مانایان بۆ وشه‌ی "خاکیی" داناوه، نزیکترینی ماناکان بریتین له: "بۆره‌لووکه" که ده‌کاته بۆربوونی به‌ره‌نگی خۆل و خاک، هه‌روه‌ها "مرۆی بی‌فیزو خۆبه‌زلنه‌زان، که له‌به‌ر بی‌ده‌ماری و دوور له‌هه‌وا، ئازه‌زووی پۆشینی جلکی جوان ناکات".

ده‌ره‌نجام، واتاکانی خاکیبوون له‌رۆوی زمانه‌وانییه‌وه به‌پیی فه‌ره‌هنگه‌کانی کوردی و عاره‌بی، مانای "ساده‌یی و خاکیبوون و دوور له‌فیزلیدان و خۆبه‌زلزانی" دین.

۲-۲: خاکیبوون له‌زاراوه‌ی ئیسلامدا

پیناسه‌کردنی هه‌ر چه‌مکیک له‌روانگه‌ی ئیسلامه‌وه، یه‌که‌مجار له‌قورئانه‌وه بۆی ده‌چن، ئینجا له‌حه‌دیسه‌کانی ره‌سولی سه‌روه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بیته. هه‌ندی قورئانی پیرۆزه وشه‌ی (ته‌وازوع‌ی) تیدا به‌کارنه‌هاتوه، به‌لام هاوواتای هاتوه، دیارترینیان وشه‌ی هه‌ون (هون‌ه)، کاتیک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِیْنَ یَمْشُوْنَ عَلٰی الْاَرْضِ هَوْنًا﴾ [الفرقان: ۶۳]. له‌و ئایه‌ته‌دا خوای گه‌وره باسی سیفه‌ت و ئاکاره‌کانی به‌نده‌چاکه‌کانی خوا ده‌کات، له‌یه‌که‌م سیفه‌تدا ده‌فه‌رموویت: ئەوانه‌ن به‌ (هه‌ون) هه‌و به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌رۆن. ئیمامی (الطبری ۲۰۰۱، ۴۸۹/۱۷-۴۹۰) له‌ته‌فسیره‌که‌یدا دوو مانای بۆ (هه‌ون) هیناون، یه‌که‌میان گرانی و سه‌نگینی (السکینه والوقار)، دووه‌میان، ملکه‌چی و خاکیبوون (الطاعة والتواضع). ئیمامی (القرطبي ۱۹۶۴، ۶۸/۱۳) هه‌مان قسه‌ ده‌کات به‌هه‌ندیک زیاده‌وه، که ده‌لێت: "حُلَمَاءٌ مُّتَوَاضِعِينَ، یَمْشُوْنَ فِیْ اَقْتِصَادٍ" واتا: "نه‌رم‌ونیان و خاکین، به‌مامناوه‌ندی و هیواشی ۶۰۱ توێژینه‌وه‌کانی کۆنفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هیرانی

ده‌پوڼ. له راقه‌ی (ابن کثیر ۱۹۹۹، ۱۲۱/۶) پروونتر قسه له‌سه‌ر پیچ‌ه‌وانه‌که‌ی ده‌کات، ئیژئی: "بِسْكِينَةٍ وَوَقَارٍ مِنْ غَيْرِ جَبْرِيَّةٍ وَلَا اسْتِكْبَارٍ"، واته: "به‌گران و سه‌نگینی و به‌بی لموزبه‌رزی و فیزلیدان". له ته‌فسیره کوردییه‌کانیش دوو نمونه ده‌هینینه‌وه، که زور جوان و به‌گویره‌ی مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه‌که‌و دوور له مانای وشه به وشه راقه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌یان کوردووه، له‌وانه (مه‌لای گه‌وره ۲۰۲۰، ۷۶۳/۲) له راقه‌که‌یدا ده‌لیت: "به‌نرمی و وه‌قارو سه‌کینه، موزاحمه‌ناکه‌ن، خو بانادن، به‌ده‌عیه‌ناپوڼ، ئه‌وی له رویشتنی وایی، له‌هموو شتی به‌ریفقه، له‌ینولجانیه".

ئو لیکدانه‌وه‌ی مه‌لای گه‌وره بو ئایه‌ته‌که تیگه‌یشتنیکی قووله بو ماناو مه‌دلوولی ته‌وازوع، کاتییک ماناکه له چوارچی‌وه‌ی جووله‌یه‌کی به‌ریگارویشتنه‌وه قه‌تیس ناکات، به‌لکو ده‌یبه‌ستته‌وه به‌کوئی مامه‌له‌ی ژیان، واته ئه‌وه‌ی خاکی راسته‌قینه‌و دوور له نمایش بیت، له‌هموو کاره‌کانی ژیانیدا میهره‌بان و قوربانیدر ده‌بیت، ئه‌مه‌ش زور جوان له‌گه‌ل سیاق و دارپیشه‌ی ئایه‌ته‌که یه‌کده‌گریته‌وه، چونکه هر دواي ئه‌و ئایه‌ته له ئایه‌ته‌کانی (۶۳-۶۷) سوورپه‌تی فورقان، خوای گه‌وره کومه‌له سیفاتیکی دیکه باس ده‌کات راسته‌وخو په‌یوه‌ستن به‌مامه‌له‌ی جوانی مروّف، وه‌ک: "به‌رسقیان نه‌رمو نیانه، به‌رده‌وام له سوژده‌بردن، ده‌به‌خشن، به‌لام نه‌یه‌کجار ده‌س‌بلاون، نه‌ته‌واویش ده‌س‌قووچاون، ته‌نیا خودا ده‌په‌رستن، به‌ناپه‌وا ناکوژن، داوینپیس نینه، ... (ع. هه‌ژار ۲۰۱۰، ۳۶۵-۳۶۶).

که‌واته خاکیبوون ئه‌وپه‌ری ساده‌یی و دوور له فیزی و خو‌ه‌لکیشانه، له ناخه‌وه که‌سیکه له‌گه‌ل ته‌واوی بوون له ناشته‌وايي دایه، له‌گه‌ل هموو شتییک به‌ریفقه، تووره‌بوونیشی هر نه‌رمو نیانی و بو خزمه‌تیکه. ۶۰۲ توژیینه‌وه‌کانی کونفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هیرانی

هه‌لگری ئه‌و ئاکاره هه‌میشه ئارامهین و ئاوه‌دانی و مه‌حه‌به‌ته، چونکه شکوو مه‌زنی هه‌موو مروّقیک ده‌پاریزیت و به‌که‌می ناروانیته هه‌یچ که‌س، به‌رگریکردنیشی له هه‌ق بو خزمه‌تی مروّقایه‌تییه و به‌گیانی رقه‌کارییه‌وه نییه، هه‌میشه لیوووردن له پیشه‌وه‌ی توله‌ داده‌نیت.

مروّقی خاکی، له ناخه‌وه خووی به‌ساده ده‌بینیت و خه‌لکیش به‌مه‌زن ده‌زانیت، له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه سه‌رچاوه‌ی خیری هه‌موو بوونه‌وه‌ره، یوسوفی کوری ئه‌سبات، که (ابن حبان ۱۹۷۳، ۶۳۸/۷) له پرووی زوه‌دو دونه‌وه‌یسته‌تییه‌وه به‌باشترینی سه‌رده‌می خووی ناوی ده‌بات و سالی (۱۹۵کۆچی) وه‌فاتی کردوه، پرسپاری لیده‌که‌ن ده‌باره‌ی کۆتائامانجی خاکیبوون، له وه‌لامدا ده‌لایت: "بگه‌يته هه‌ر که‌سیک پیت و ابیت چاکه‌ی به‌سه‌ر توه‌هه‌یه" (الذهبي ۱۹۸۵، ۱۷۰/۹). هه‌روه‌ها (ابن قیم الجوزیه ۲۰۱۹، ۶۵۸/۲) ده‌باره‌ی که‌سی خاکی ده‌لایت: "هه‌یچ فه‌زلیکی خووی به‌سه‌ر خه‌لقه‌وه نابینیت و هه‌یچ مافیکیشی به‌لای که‌سه‌وه نازانیت، به‌لکو پییوايه خه‌لک فه‌زل و مافیان به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه هه‌یه". که‌سیکیش خاوه‌ن ئه‌و هوشیاری و تیگه‌هشتنه بیت هه‌میشه ریزو شکوی مروّقه‌کان ده‌پاریزیت، به‌و جوّره مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی ده‌کات، که له مروّقایه‌تییه‌که‌یان بوه‌شیته‌وه، واته پیشوازیکردن له خه‌لک به‌جوړیک، که شایانی مروّق بیت و ده‌رخستنی مه‌حوویه‌ت له مامه‌له‌کردن له به‌رامبه‌ریاندا (گوله‌ن ۲۰۱۷، ۱۹۰).

ماوه ئه‌وه بگوتریت، که خاکیبوون ره‌وشتیکه مروّق له ئه‌نجامی هه‌ولیکی زوری ریازه‌ی ده‌روونییه‌وه ده‌یگاتی، واته که‌سیکه له ناخه‌وه وه‌کو خواناسیکی راسته‌قینه هه‌نده مه‌زنه و هه‌نده‌ش ئاویته‌ی په‌یامی په‌روه‌رینی ده‌بیت، ئیدی هه‌میشه به‌میره‌بانی و شکومه‌ندییه‌وه ده‌روانیته مه‌خلوقانی خودا.

۲-۳: جیاوازی خاکیبوون و سەرشۆری

بەپشتبەستن بە ماناکەى سەرهوہى خاکیبوون، دیارە جیاوازییەکی گەورە ھەیە لە نیوان (خاکیبوون) و (سەرشۆرکردن و زەبوونی)، ئەوانەى بە ناوی سادەیی و خاکیبوونەوہ کەسایەتى خۆیان دەدۆرینن و سەریان لە ھەموو دەرگایەک بە کزۆلییەوہ نزم دەکەنەوہ، ھەق دەکەنە قوربانى و چاویان لە ماستاوسارکردنەوہیە بۆ فران و فیسار، ئەوانە خاکی نین، ھەربۆیە لە کتیبەکانى تەسەوفدا ھەمیشە لەگەڵ باسی خاکیبوون، تیشکخراوەتە سەر پرسی (زەبوونی)، لەوانە گەورە عاریفو زانای تەسەوف شیخ شىھابەدینی (السەروردی ۲۰۰۶، ۲۶۰/۱) لەگەڵ باسی تەوازوع و خاکیبوون دەچیتە خزمەت ئەو فەرموودەیی پینغەمبەرى سەرودەرمان کاتیک دەفەرموویت: "طَوْبَى لِمَنْ تَوَاضَعَ فِي غَيْرِ مَنْقَصَةٍ، وَدَلَّ فِي نَفْسِهِ مِنْ غَيْرِ مَسْكَنَةٍ". واتە: "بەختەوہرى بۆ کەسێک خاکی بیټ بەبێ زەبوونی، خۆی زەلیل کات دوور لە داماووی و بێ دەسەلاتی"، ئەمە واتە نابێ خاکیبوونەکە بریتى بیټ لە خۆچەماندنەوہى زەبوونانە، چونکە دەچیتە دەرەوہى خاکیبوون، بەتایبەتى ئىسلام ھەمیشە مسولمانان بە سەرفرازی و دوور لە سەرشۆرى پەرودە دەکات.

ھەر لەسەر ئەم فەرموودەییە (المناوی ۲۰۱۲، ۳۶۵/۴-۳۶۶) دەفەرموویت: "خاکیبوون: ملکہ چکردنە بۆ باوەرداران لەگەڵ دەستگرتن بە شکۆ و عیززەتى ئاین، چونکە ئەو خاکیبوونە خوازراو نییە کە بە کیماسى بۆ ئایین دەگەریتەوہ". ھەر لە ھەمان لاپەرە سەرنجیکى ئیمامى غەزالى لەسەر ئەم فەرموودەییە نەقل دەکات لەوہى نابێ بەناوی پاراستنى شکۆى ئىسلام، ملی فیزلیدان بگێردریتە بەر، "کەسانیکى فووقەھا

دهستیان به و فهرموودهیه گرتووه و به وهویه دهستیان له ته که بوورو فیزلیدان به رنه داوه، ده بیته شه پریان له سهر سهری مه جریسان و پیش برکیکردن له چوونه ژووره وه له کولان و شوینه ته نگو به رته سکه کان".

بویه ئەم فهرموودهیه هه رچه نده (الألبانی ۱۴۳۱، ۵۳۲ (۳۶۴۲)) به لاوازی داناوه، به لام هه م ماناکه یی و هه میش بابه ته که ی جیگای هه لوه سته و پشتیبه سته.

ههروه ها (ابن قیم الجوزیه ۲۰۱۹، ۶۵۸/۲) ده رباره ی جیاوازی نیوان خاکیبوون و سهر شووری پییوایه: "خاکیبوون هه لده قولیت له نیوان شاره زایی به نده له خواناسین و زانینی ناو و سیفات هه کانی په روه رینی مه زنو، به گه وره دانان و خو شو یستن و شکودارکردنی خوای گه وره له گه ل خودناسی مرؤف خو یی و کیماسی و عیبو که موکوری و ئافاتی کرداره کانی. ئینجا له نیوان ئەو به راورد کردنه دا ره و شتی خاکیبوون دیته کایه وه، که بریتییه له شانکه وه ی دل بو خوای گه وره، ملکه چبوون و رحمت بو به نده کانی. ئیدی هیچ فه زلیکی خو ی به سهر خه لقه وه نابینیت و هیچ مافیکیشی به لای که سه وه نازانیت، به لکو پییوایه خه لک فه زل و مافیان به سهر ئەوه وه هه یه. ئەمه ره و شتی که خوای گه وره ده بیه خشیته ئەوانه ی خو شی دهوین و ریزیان ده گریت و نزیکیان ده خاته وه. به لام سهر شووری بریتییه له سووکی و که مایه تی، عه ودالییه به دوای خواست و ئاره زووه کانی نه فس... خوای گه وره خاکیبوونی پیخوشه و سهر شووری پیخا خوشه".

خوودی مانا کردنه وه ی مامؤستا مه لا عه بدولکه ریمی (موده ریس ۲۰۲۳، ۲۴۲) بو وشه ی ته وازووع ئەو مانایه ی لی ده فامریته وه، کاتیک به (خوبه که مگرتن) واتای لیده داته وه، یانی: خاکیبوون ئەوه یه له ناخه وه

که سیکي به عیزهت و شکویه، به لام نه خلاق و پهوشته که ی وای لیده کات
هموو خه لک به مهنو و گوره ده زانیت، نه و هس به هموو جوړیک له
سه رشوړییه وه دووره.

۴-۲: نمایشی خاکیبوون

کاتیک پرسى خاکیبوون به ناخى مروقه وه ده به ستریته وه، نامانچ
وه لاهونانی هموو جوړه خاکیبوونیکى ده ستردانه و نمایشکارانه یه،
وهک نه وه ی که سانیک له بهر چاوی فلان و بو فلان نارمانچ خوین وه کو
که سانیکى زور ساده و خاکى پیشان دهن، له کاتیکدا ناخیان پری فیزو
خوبه گوره زانینه، تائه وه ی نه گهر که سانیک به بی ناگایى و نه ناسینیش
وه کو خوین گهره کیانه مامه له یان له گه لدا نه که ن رقیان هه لده ستیت و
بیر له توله و تیه لدان ده که نه وه، یان له پروى دیندارییه وه خوین زور
خاکیه پیشان دهن، نه وانه له ئیسلامدا کارى نه ویستراون، چونکه
سه رچاوه ی خیرو خه لکو یستی نییه، به لکو زیاتر پردیکه و له ویوه
نامانجیان گه یشتنه به خواست و داوای دیکه. به لکو نه وه گوره ترین
جوړی ته که بوورو خوبه زلزانینه (البوطى ۲۰۱۰، ۴/۲۹۱).

هر له و باره وه کاتیک ئیمامى عومهرى کورپى خه تاب به لای پیاویک
تیه پرده بیت، خو ی خاکى و دامو کردووه، نه ویش لى ده پرسى: مه گهر
تو مسولمان نی؟ کابرا وه لام ده داته وه: به لى، ئیمامى عومهر
ده فهرموویت: سهرت به رزبکه وه، گهر دنت دریزبکه وه، ئیسلام
شکوډارى و قه لغانه (المتقى الهندي ۱۹۸۱، ۳/۸۰۶) (۸۸۲۱).

که واته له روانگه ی ئیسلامه وه خاکیبوون له ریزی پهوشته باشه کان
هه ژمارده کریت، نه مه ش هه لقولاوی ناخى مروقه کانه، نه و مروقانه ی
خاکیه مامه له ده که ن، که سانى میهره بان و مروقه دوستن و به هاو نرخی
هموو مروقیک ده زانن و خوین به قهردارى هموو مروقیک ده زانن
۶۰۶ توژینه وه کانی کونفرانسى نیوده و له تى صافى هیرانى

وهک ئه وهی چاکه یان به سه ریانه وه هه بیئت. جیاوازییه کی زوریشی له گه ل زه بوونی و دماوی و خوړپسو اکردنی که سانیکی هه یه، که خو یان له ریزی ئه و کاروانه ده زانن، که چی به رامبه ر که سانیکی دونیا په رست خو یان ریسواو زه بوون ده که ن، چاو له هه قی ده قوچینن و نایانه وی بیبیین.

ئه وهی له برکه کانی داهاتوو قسه ی لیه ده کریت باسی خاکیبوونی ئیجا بیبیا نه یه، نه ک ئه وهی به ئه نقه ست خو ی نمایش ده کات و خاکیبوونه که ی پتر ده بیته رووپامایی و نمایش، یان ئه وهی خو ی دماو ده کات له هه مبه ر که سانیکی وه ها کاره که یان به زیان بو دین ده شکیته وه، به لکو باسی که سیکه خاکیبوون هه لقولاوی ناخی بیئت و له بهر دلی فلان و له بهر به رژه وه ندییه کی دونیا نییه.

۳/ پیگه ی خاکیبوون له ئیسلامدا

له میانی برکه ی پیشه وه و له رو نکردنه وه ی چه مکی خاکیبوون له فره هنگی ئیسلامدا به جوړیک سه ره داوه کانی پیگه ی ئه م ره وشته له ئیسلام ده رکه وت، لیره له و برکه یه روونتر باسی مه زنی ئه و ئاکاره جوانه ده کریت، ئه مه ش به پشتبه ستن به ئایه ته کانی قورئانی پیرو زو فره مووده کانی سه روهرمان موحه مه ده لموسته فا دروودی خوی له سه ر بیئت له گه ل قسه ی زانا مه زنه کانی مسولمانان.

۳-۱/ پیگه ی خاکیبوون له قورئاندا

قورئانی پیرو زو به چه ندین شیوه باسی مه زنی خاکیبوون ده کات، بو نمونه:

یه که م: خوی گه وره مه دحی پیغه مبه ری سه روهرمان ده کات به وهی که سیکی خاکیبوونه شی به نیعمه ت و فه زلی خوی گه وره

هه‌ژمارده‌کات، هه‌روا به هۆکارێکی مانه‌وه‌ی خه‌لک به ده‌وری و هۆگریبوونیه‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ [آل عمران: ۱۵۹]. واته:

"ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌هۆی ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یه‌ک له خواوه بو توو یاوه‌رانت، بو‌یان نه‌رم و نیان بوویت، گه‌ر ره‌فتارت خراپ باو، دل‌ره‌ق بای، ئه‌وا یاوه‌رانت له ده‌ورت نه‌ده‌مان، که‌واته ئه‌وه‌ی له جه‌نگی (ئو‌حود) لێیان رویدا، لێیان مه‌گره، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! له خوا داوا‌بکه لێیان خۆش بی‌ت، له‌و کارانه‌ی، که پی‌ویست به‌ راویژ ده‌کات، راویژیان پی‌بکه، جا دوا‌ی راویژ‌کردن، گه‌ر بریار‌ت له‌سه‌ر کارێک دا، ئه‌وا ته‌نها پشت به‌خوا به‌سته و کاره‌که ئه‌نجام بده، خوا ئه‌و که‌سانه‌ی خۆش ده‌وی، که پشتی پی‌ ده‌به‌ستن" (ته‌فسیری مویه‌سه‌ر ۲۰۲۳، ۷۱).

هه‌ر ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌رمان دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت، خوا‌ی گه‌وره‌ فه‌رمانی پی‌ده‌کات با‌لی خاکیبوون بو شوینکه‌وتوه‌کانی باوه‌ردار راب‌خات، ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الشعراء: ۲۱۵]. واته:

"به‌خۆکه‌مگ‌ری و به‌زه‌یه‌وه، با‌لت بو ئه‌و که‌سه راب‌خه، که به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ته‌وه دیت و قسه‌شت له‌گه‌لیدا نه‌رم بی‌ت. (واته: به‌ به‌زه‌یی و نه‌رمو نیان به‌ له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا)."

دووه‌م: له‌چه‌ندین ئایه‌تی قورعانی پی‌روژ، خوا‌ی گه‌وره‌ خاکیبوونی کردۆته‌ سیفاتی باوه‌رداران، هه‌روه‌کو فه‌رمانیشیان پی‌ده‌کات خاکی بن، که‌واته فه‌رمانی خوا‌ی مه‌زنه‌ ده‌بی ئه‌وانیش شوینکه‌وته‌ی سه‌روه‌رو سه‌رداریان بن و خاکی و نه‌رمو نیان بن، وه‌ک ئه‌و ئایه‌ته‌ی خواره‌وه، که هه‌ره‌شه له‌ باوه‌رداران ده‌کات به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر هه‌لبگه‌رینه‌وه، که‌سانێکی دیکه‌ جیگه‌یان ده‌گرنه‌وه، که خوا‌یان خۆش‌ده‌وویت و ئه‌ویش ئه‌وانی

خۆشدهوویت و له گه‌ل باوه‌ردارانیش خاکی و نه‌رم و نیانن، هه‌روه‌ک له مه‌یدانی جه‌نگ به‌رام‌به‌ر کافره‌کان عه‌زیزو خاوه‌ن شکۆن، ده‌فه‌رموویت: ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ [المائدة: ٥٤].
 واته: "خو‌ا خو‌شی ده‌وین و ئه‌وانیش خویان خو‌شده‌ویت، به‌ران‌به‌ر ب‌ر‌واداران میه‌رو به‌به‌زه‌یین، به‌ران‌به‌ر به‌کافرانی (دوژمنکار) یش توندو تیژن".

ئایه‌تیکی قورئان وینه‌یه‌کی ناوازه‌ی نیوان خاکیبوون و په‌رستش ده‌کیشیت، که له یه‌ک کاتدا میه‌ره‌بانی و ک‌رنۆش‌ب‌ردنیان و ی‌ک‌را گ‌ری ده‌دات، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا﴾ [الفتح: ٢٩]. واته:
 "له نیوان خو‌یشیاندا به‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانن، ده‌یانینی له نو‌یژه‌کانیاندا ک‌رنۆش و سو‌جده‌ده‌بن". ئه‌م ئایه‌ته‌ جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه، که پی‌ویسته‌ په‌رستش و عیاده‌تی راسته‌قینه، مرۆف به‌ره‌و میه‌ره‌بانی و به‌زه‌ییه‌اته‌وه پیک‌تر ببات، که خاکیبوون لوتکه‌ی ئه‌و ئه‌نجامه‌یه، به‌وپیه‌ی وا له مرۆف ده‌کات حورمه‌تی هه‌موو که‌سیک بزانی‌ت و که‌س به‌که‌م نه‌زانی‌ت، که ده‌ره‌نجام ئه‌وپه‌ری میه‌ره‌بانی دروست ده‌کات.

قورئانی پی‌رۆز و ی‌رای ئه‌و په‌سنه‌ی داوییه‌تی خاکیبوون، هه‌روا زه‌می پی‌چه‌وانه‌که‌شی ده‌کات، که فیزلیدان و به‌خۆنازین و لموز‌برندییه، ئه‌وانه ده‌ره‌نجام خو‌سه‌پاندن و دیک‌تاتۆرییه‌ت و ئازاردان ده‌هیننه‌کایه‌وه، له خواره‌وه‌ چه‌ند ئایه‌تیک وه‌کو نمونه‌هاتوون:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَا تَمَسَّ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ [الإسراء: ٣٧]. واته: "به‌خۆنازین و به‌ده‌عیه و خو‌به‌گه‌وره‌زانینه‌وه له‌سه‌ر زه‌وی مه‌رۆ، خو‌تۆ به‌م جو‌ره‌ رۆیشته‌نه زه‌وی کون ناکه‌یت، به‌خۆنازینت و به‌ده‌عیه‌یی و لوتبه‌رزی و

خۆبهگهوره زانینتهوه، هیندهی چیا بالا و دريژ نابیت و ناگهيته بهرزیی شاخهکان".

لهو ئایهتهدا خوای گهوره وشهیی (مهروحی) بهکارهیناوه، ئەمهش وهک ئیمامی (القرطبي ۱۹۶۴، ۲۶۰/۱۰) دهفهرموویت: "ناکردنه له بهخۆنازینو لموزبلندی، ههروا فهرومانکردنه به خاکیبون"، چونکه ههر ئەم بهخۆنازینیه دهبیته مایهیی ستهمو زولمکردن، ههربۆیه (ابن کثیر ۱۹۹۹، ۷۵/۵) له تهفسیری ئه و ئایهتهدا راستهوخۆ فیزلیدان به ستهمکاری دهبهستیتتهوه، که دهلیت: "خۆبهزلزانی و لارولهنجی هاوشیوهی رۆیشتنی ستهمکارو جهبارهکان".

له ئایهتیکی دیکه روونتر تهکهبوورو خۆزلزانی به ژیان خهلك دهبهستیتتهوه، ئهوهی لموزبلندهو فیزلیدهداو خوی بهسهرخهلكی ههلهکیشیت، دیاره به چاوی کهم سهیری خهرکی دهکات، ئەمهش ئاکاریکی نهگریسهو خوای گهوره لینی رازی نییه، که دهفهرموویت: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمَسْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ [لقمان: ۱۸]. واته: "که قسه لهگهله خهلك دهکەیت، یان قسهت لهگهله کهن، رپوبهروو قسهیان لهگهله بکهو رپوت لهروویان لامهده و رپو وهرمهگیهره، لهبهرئهوهی رپولادان، مانای ئهوهیه بهسووکی تهماشایاندهکهی و خۆت بهگهوره دهزانی لهوان، لهسهرزهوی نیوان خهلكیدا بهخۆبهزلزانییهوه بهریدا مهرو، چونکه خوا، ههموو خۆبهزلزانیکی شانازی بهخۆوهکردووی خۆش ناوی، که لهخودی خۆیداو له لهشو لاری و له قسهکردنیدا خوی بهگهوره دهزانی".

۲-۳/ پیگه‌ی خاکیبوون له قورئاندا

له‌به‌رئ‌وه‌ی فه‌رمووده‌کانی سه‌روه‌ریشمان ږاڅه‌و لیکدانه‌وه‌و دريژده‌دانی قورئانن، له‌ويش‌ه‌وه‌ چه‌ندان فه‌رمووده‌ی سه‌رداری مروڅايه‌تی تیشک ده‌خه‌نه سه‌ر ئه‌و لايه‌نه، وه‌ک ئه‌و فه‌رموودانه‌ی خواره‌وه:

له فه‌رمووده‌یه‌کدا پیغه‌مبه‌ر دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ باسی سئ پیگای چاکه‌کاری ده‌کات، ده‌فه‌رموویټ: "مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ" (مسلم ۱۳۳۴، ۲۱/۸ (۲۵۸۸)) واته: "هیچ مالیک به سه‌ده‌قه‌و به‌خشین که‌م ناکات، لیووردن ته‌نیا مه‌زنی‌و شکومه‌ندی بۆ به‌نده‌ی لیوورده‌ زیاد ده‌کات، هر که‌سیکیش بۆ خوا خاکی‌و خوږه‌که‌مزانی بکات، ئه‌وا خوی گه‌وره به‌رزی ده‌کاته‌وه".

ئو سئ پیگایه‌ی پیغه‌مبه‌ر دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ له‌و فه‌رمووده‌یه باسیان ده‌کات سوودو خيرو ئه‌نجامه باشه‌که‌یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی تاکو کومه‌لگا ده‌گه‌رپټه‌وه، ئه‌وه‌ی ده‌به‌خشیت، خوی پاداشتی گه‌وره وه‌رده‌گریټو ده‌بیټه خوښه‌ویستی خه‌لکو خه‌لکیش لیټه‌وه سوودمه‌ند ده‌بن، لیووردنیش به‌هه‌مان شیوه به‌قازانجی هه‌مووان دیته‌وه، به‌هه‌مان شیوه، ئه‌وه‌ی پیگای خاکیبوون و ملکه‌چی سه‌ره‌به‌رزانه ده‌گریټه‌به‌ر، به‌ره‌فهرمانی دینی خوا ده‌بیټو گوږپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ، ده‌بیټه مایه‌ی خيرو چاکه بۆ خه‌لقی خوا، به‌مه‌ش هه‌م په‌زای خوی گه‌وره وه‌ده‌ست ده‌هینیت، هه‌میش ده‌بیټه مایه‌ی ریزو حورمه‌تو خوښه‌ویستی خه‌لک، به‌مه‌ش دونیاو ئاخیره‌تی چنگ ده‌که‌ویټ (البشري ۱۴۲۰، ۶۳).

فه‌رمووده‌یه‌کی تر باسی ئامانجه‌کانی خاکیبوون و ته‌وازوع ده‌کات، که به‌زولم و سته‌مکاری ده‌به‌ستیته‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموویټ: "وَإِنَّ اللَّهَ أُوْحَىٰ إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ، وَلَا يَتَّبِعِي أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ" (مسلم ۱۳۳۴، ۱۶۰/۸ (۲۸۶۵))

۶۱۱ توږښنه‌وه‌کانی کونفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هیرانی

واته: "خوای گه وره سرووشی بۆ کردووم، خاکی و ساده بین، بۆئوهوهی کهس خوای به سهر کهس هه لئه کیشیت، هه روا هه تا کهس سته م له کهس نه کات".

که واته خاکیبوون سه رچاوهی دادگه ری و یه کسانو و خو شه ویستی و ریزو پیزانینی مرؤقه کانه، به پیچه وانه وه فیزلیدان و خو به زلزانین سه رچاوهی خو هه لکیشان و سته مکارییه.

۳-۲/ پیگه ی خاکیبوون له لای پیشیناندا

پیغه مبه رانی دیکه و زانایان و سالحانیش شتی زوریان له سهر خاکیبوون گو توه، هه روهک به شیوهی کرداری، زوریان جیه جیکردوه. چه زرتهی مه سیح سلأوی خوای له سهر بیت ده فهرموویت: "به خته وه رن ئه وانه ی له دونیادا خاکین، ئه وان له رۆژی قیامه تدا خواوه نی مینه ره کانن، به خته وه ری بۆ ئه وانه ی له دونیادا ئیسلاح و چاکسازی له نیوان خه لکی ده کهن، ئه وانن له رۆژی قیامه تدا فیرده وس به میرات ده گرن" (الغزالی، ۲۰۱۰، ۵۳۰/۴).

چه زرتهی عایشه ی دایکی باوه پداران خوای لی رازی بیت ده فهرموویت: "ئاگاتان له باشتین په رستش و عیبادت نییه، ئه ویش خاکیبوون (ته وازوع) ه" (وکیع ۱۹۸۴، ۶۳ (۲۱۳)).

ئیمامی ئه بوبه کر ده فهرموویت: "که ره م و به خشنده بیمان له ته قواوه ده سته هوت، زه نگینی له یه قین، شه ره فو شکومه ندی له خاکیبوونه وه" (الغزالی، ۲۰۱۰، ۵۳۶/۴).

هه ر له باره ی خاکیبوونه وه زنجیره نموونه یه ک هه ن، که به شیکیان به کوردییه کی پاراوه وه کوکراونه ته وه (گولن ۲۰۱۷، ۱۹۰-۱۹۱)، که نموونه ی جوانی کردارین، چۆنیه تی پیاده کردنی ئه و ره وشته له لای مسولمانانه وه پیشان ده دات، له وانه: عوروه ی کورپی زوبه یر ده فهرموویت: "چه زرته ی ۶۱۲ توژیینه وه کانی کونفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

عومه رم بینی شه لته یه کی له سهر شان بوو و ئاوی ده گواسته وه، گوتم: "چ پیویسته ده کات وا بکهیت؟ فه رمووی: "نوینه ری هه ندیک له ولاتان هاتن بو لام. له و کاتدا هه ستم به شتیکی بچووک کرد له ناخدا حاشا ئەمه ئەو لیلیه نییه، که ئیمه ومانان ههستی پیده کهین، ویستم بیشکینم" (القشیری ۱۴۳۱، ۲۷۹/۱).

حه زه تی عومه ر ئاردی له پشتی خووی بارکردووهو، له سهر مینه بر لومه ی خووی کردووه (ابن سعد ۲۰۰۱، ۲۷۳/۳)، له ئاست ئەو ئەو ژنه ش که سه رزه نشتی کردووه بیده نگ بووه (الهیثمی ۱۹۹۴، ۲۸۴/۴ (۷۵۰۳)). هه روه ها هه زه تی ئەبوهوره یه کاتیک ئەمیری مه دینه بووه، بینراوه به کول داری بو ئەم و ئەو بر دووهو، کاتیک به ناو خه لکیدا رویشتووه گو توویه تی: ری بو ئەمیر بکه نه وه (الأصبهانی ۱۹۷۴، ۳۸۵/۱).

۳-۴ سووده کانی خاکیبوون

به پشتبه ستن به ناوه رپوکی ده که کانی قورئان و فه رمووده، ئینجا تیگه یشتنی زانایان، ده رده که ویت، که خاکیبوون کومه له سوودیکی هه یه، گرنگترینیان بریتین له: "خاکیبوون په وشتیکی جوانی باوه ردارانه. به لگه ی خو شو یستی په روه ردگاری جیهانیانه. ریگای گه یشتنه به ره زامه ندی خوای گه وره و پاشان چوونه به هه شته وه. ریگای نزیکبوونه وه یه له خا و پاشان له خه لکی. ناو نیشانی به خته وه ری دونیا و ئاخیره ته. خوای گه وره که سانی خاکی خوشده وین و چا و دیری و عینایه تی خو یان پی لوتف ده کات. له رۆژی قیامه تی دوورن له سزای خودا. نیشانه ی ئاخیرخیری و په وشتجوانیه. ده بیته مایه ی پشته قانی و به ره که تی سامان و ته مه ن" (ابن حمید و آخرون ۲۰۲۱، ۱۲۶۸/۴).

ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی (موده ریس ۲۰۲۳، ۲۴۲) ده رباره ی سووده کانی خاکیبوون قسه ی جوانی هه یه و ده لیت: "خوبه که مگرتن ئەوه یه که وا ۶۱۳ توژی نه وه کانی کونفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

ئینسان خوئی به رامبهه به خه لک به کهم نیشان بداو فیزو دهمار نه کا به سه ریاندا، ئەم سیفه ته سه فه تیکی زور به رزو به نرخه، ئەبی به هوی ئەوه کهوا ئینسان له ناو کومه لی ئاده میزادا جیگه ی خوئی به پایه و حورمه ته وه بگریو، ئەبی به هوی ئەوه، که به پیی قابیلیه تی خوئی فائیده و سوودی ماددی و مه عنه وی بگه یه نی به خه لکو، هه روا سوودیش له خه لک وه بگریو، به ئاسووده یی بژی. به تاییه تی بو ئەوه که سانه ی که ئیش و کاریان به ده سته، وهک به ریوه به ریته و په روه ده کردن و ریگاپیشاندانی خه لک. زور به سووده و ئەبی به مایه و هوی سه رکه وتنو و پزگاری و سه ره به رزی له جیهانداو، له وانیه له هه ندی کاتدا جیگه ی ماده و پاره بگریو و به لکو زیاتریش له ماده کاربکا.

٤/ خاکیبون له شیعی کوردیدا

شیعرو ئەده بی کوردی به تاییه تی شیعی شاعیرانی کلاسیک پره له خاکیبون و ساده یی، ئەمه ش پتر ده گه ریته وه بو کاریگه ربون به دنیای عیرفان و ته سه و فو ئەوه دوخه ی تییدا ژیاون. ئەوه ی که میک چاوی له سه ر شیعی شاعیران بیته ده یان نمونه ی دیته به رچاوان، کاتیک خو یان کردوته خاکو خو ل و غولام و تا ده گاته خو چواندن به سه گ، که مه به ست سه گی ئەسحابولکه هفه، که وهک نمونه ی وه فا بووه، کاتیک له بهر ده رگای هاوه لانی ئەشکه وت چوکی داوه و هه مان پروشکی نورانی موعجیزه ی به رکه وتووه.

هه ر له به ره وه ی تیروانینی زانایان به رامبهه ئەوه سه گه له ئاژه لانی تر جیاوازه، ده بینین قسه ی زوریان ده رباره ی کردووه، له وانه (ابن کثیر ١٩٩٩، ١٤٤/٥) ده لیت: "به ره که تی پیاوانی ئەشکه وت وه بهر سه گه که ش که وت، ئەویش هاوشیوه ی ئەوان هه مان خه وی به سه ردا هات، ئەمه ش ٦١٤ توژی نه وه کانی کونفرانسی نیوده و له تی صافی هیرانی

فائىدەو سوودى ھاوړىيەتیکردنى چاکەکارانە، بەم جوړه ئه‌و سه‌گه‌ش باسو ھه‌وال و پىنگه‌يه‌کى بو پيدا بو.

ھەندىكى دىكەش پىيان وايه ئه‌م سه‌گه له ريزى ئه‌و ئازەلانەيه، كه دەچنە بەهەشتى، واتە كۆمەلە ئازەلەيك ھەن، لەبەرئەوھى لە دونیادا لە دوخى تايبەت و جياواز لە ئازەلان ژياون، بەمەش لە پوژى قىامەتى وەكو ريزەك بو ھاوہەلانيان، ئەوانيش دەبردرينه بەهەشتەو، كه پىنج ئازەلن: سه‌گى ئەسحابولكەھف، بەرانى ھەزرتى ئىسماعيل و حوشترەكەى ھەزرتى سالىح و كەرەكەى ھەزرتى عوزەير سلاوى خويان لەسەر بىت، ھەروا بوړاڤەكەى پىغەمبەريش دروودى خوى لەسەر بىت (ابن نجيم ١٩٩٩م، ٣٣١).

مەبەستى ئىرە ھەلسەنگاندن نيە بو ئه‌و راو بوچوون و تىروانىنانە، بەلكو سەرنجراكيشانە بو بەتايبەت ھەلبژاردنى ئه‌و سه‌گه بو ويچواندن لە گۆرەپانى وەفاو قوربانيدان.

١-٤/ خاكىبون لە شىعرەكانى كوردىدا

لاپەرەى ھەر ديوانىكى شاعيران ھەلدەيه‌و ھەندان نمونەى تىدايه، بەتايبەتى لە بابەتى خاكىبون بەرامبەر خودا و پايমেھنى خۆشەويست و مورشىدان، بۆنمونه مستەفا بەگى ساحىبقران (كوردى ٢٠٢٠، ٥٥) كاتىك وەك مورىدىكى شىخ عەبدولقادرى گەيلانى سكالای خوى بو خوى گەورە بەرزەدەكاتەو، پىيوايە دەردەكەى ھىندە گرانە ھىچ چارەى نەجاتبوونى نيە، مەگەر ئەوان لوتفنىكى پىكەرەم بكەن، بۆيه چاوەرپى نەزەريانەو دەلەيت:

قادره قادر به چاره‌م ئەپه‌رستم قادرىم

بۆيه "كوردى" قەت لەناو ئەم داوہدا نابى قوتار.

ههروهها له شوینیکی دیکه (کوردي ۲۰۲۰، ۱۲۹) باسی ناله و دۆخی خۆی دهکات، ریگرتن له نالینه کهی به کوفر دهزانیته. له نالین مهنعی "کوردي" مهحزی کوفره فهقیرو ناخۆش و مهعزووره ئه مشه و.

۲-۴/ خاکیبوون له شیعره کانی مهحوی دا

مه لا موحه مه د کورپی مه لا عوسمانی بالخی (مهحوی) شاعیر، هه ر خۆی قوتابخانه یه کی سه ربه خۆی عیرفان و خاکیبوونه، لاپه ره کانی پرن له و حاله تانه، بۆنموونه کاتیک (مهحوی ۲۰۱۸، ۴۳) ته مه نی گه یشتۆته پیریش پییوایه هیشتا نه گه یشتۆته پیریکی ده ستگیرو بیخاته سه ر ریگای راست، ئینجا داوا له شاهی نه قشبه ند دهکات فریای که ویت، پاشتر باسی بیچاره یی خۆی دهکات له وهی ناتوانی بچیته خزمه تیشی، وهک ده لیت:

مه ده د یا پیری پیرانی بوخارا
له بهر زارو مه زاری بوومه وهک پووش
مه گه ر تو عه رزی حالم که ی له کن یار
قه له م، ساغی قسه: من نیمه یارا

کاتیکیش (مهحوی ۲۰۱۸، ۷۴) وه سفی خۆشه ویست دروودی خوای له سه ر بیته دهکات، خۆی تا ئه وپه ری زه لیلی ده بات، روو دهکاته پیغه مبه ر دروودی خوای له سه ر بیته، پیی ده لیت: تو پیاویکی گه وره و خاوه ن به زه بیته، ده ستم دامینت، مه حوی هه ر چه ند ناشایانیشه بو ئه وه ناشی به زه بیته پیندا بیته وه، ره حمیکی هه ر پی بکه. ده لیت:
ئه هلی ره حمو فه زلی تو، (مهحوی) ده خیل
سه د که و نا ئه هله، ره حمت بی پیا.

له جئیه کی دیکه (مه حوی ۲۰۱۸، ۸۹) به راوردی خوی دهکات له گهل ئه و پیاوه مه زنانه ی خوی گه وره له قورئانی به (ریجال) ناوی هیناون ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالَ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ [الأحزاب: ۲۳]. جا لیره وه مه حوی به و پهری ته و ازوعه وه هیچ حسیبه ک بوئه وه ناکات، که ئه ویش وه کو ئه وان ناوی (ریجال-که له پیاو) ه، بوئه مه ش نمونه به فه جری سادقو فه جری کازیب دینیتته وه، هه ردووکیان پیتیان دهگوتریت به یان، به لام یه کیکیان راستیه و دنیا رووناک ده بیته وه، یه کیکیش ناراسته و پاش که میک تاریک ده بیته وه.

به ناو ئیمه ش ریجالین و ریجالی (هُم رِجَالٌ) هه م به فه جری ناو ده بن سهد حه یف، ئه گهر سادیق، ئه گهر کازیب

۳-۴ / خاکیبوون له شاعرہ کانی وه فای دا

میرزا عه بدوره حیم سابلأغی (وه فای ۱۳۸۷، ۱۱۳) هه ر زور پوون خاکیبوون و به که مزانینی خوی نیشان دها، به تاییه تی له و به یته ی وینه یه کی جوانی هونه ری دروست دهکات، وه ک ئه وه ی هینده خه جاله ته، هاوشیوه ی که سیکی دز به شه رمه زاری به رانه ر پیغه مبه ر دروودی خوی له سه ر بیته وه ستاوه.

یا ره سوله للا ده خیله ک رووم نییه بیمه حوزوور وه ک دزان گه ر دن که چو شه رمه نده ویستام له دوور گه رچی سه رمایه م نییه خو مه سته حه قی ره حمه ته رهنگی زه ردو رووی ره ش، مووی سپی و فرمی شکی سوور

مامؤستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس ویرای ئه وه ی که سیکی زور زاهیدو ته رکه دونیاو خو که مزان بووه، هونراو یه کی تاییه تیشی هه یه

به ناو نیشانی (گولی خو به که مزانین)، له ویدا ماموستای (موده ریس ۲۰۲۲، ۲۴۲) ده فهرموویت:

ئهو ئینسانانه ی خو به کهم ئه گرن له ناو دلانا جیی خو یان ئه گرن
ناویان نامری هه تاهه تایه له دلا ئه ژین پاش ئه وه ی ئه مرن
خو به که مگرتن ئه بی به سووپه ر بو قه زای خوداو ئازاری به شه ر
به لام وانه بی که سوکت بکا له ناو یارانا مه هتوکت بکا
ئه بی میزانی قه درت بزانی ئه گه ر به ته مای خو شی ژیانی

ه/ خاکیبون له شیعره کانی سافیدا

ه-۱/ سافی زاتیکی ره سه ن له خاکیبوندا

کاک مسته فا کوری عه بدولای هیرانی (سافی) هینده خاکی بووه، له هه موو لایه نیکی ژیانی رهنگی داوه ته وه، ئه وهش ئاساییه بو که سیک به عیشقی عیرفانه وه بسووتی، وهک (سافی ۲۰۰۴، ۱۵) گوته نی:

ناصیحا وه عظى صه بووری دامه ده بی فایده یه
من له مه کته بخانه بی غه م ده رسی عیشقم خویندوو

ئه وهش له باو باپیرانی لوی ماوه ته وه، به تایبه تی شیخ سوله یمانی هیرانی باپیره گه وره ی سافی، که یه کیک بووه له میرانی خو شناوه تی به ناوی (میری سوور)، که چی ئه و کاته ی دوو چاری بازار ی عیشقو ته سه وف بووه ته ریه قه تی له سه ر ده ستی (شیخ ته های به تلیسی) وه رگرتوو. ئینجا هه موو خو شی دونیاو ژیانی ناسکی میرایه تی به لاوه ناوه بو ژیانیکی بریتی له خه رقه پۆشی و خواپه رستی (هیرانی ۲۰۰۴، ۱۷).

وهک له به شی یه که می ئه و توژی نه وه یه هاتوو، که ده بی خاکیبون له ناخی تاکه کانه وه هه لقول و دوخیک له ناخی ئه و مروقه دروست بکات

هەموو خەلقى خوای خۆش بوویت، ئەو ڕێک لە سافیدا هەبوو،
 بۆنموونە ئاشقی سرووشتی خۆشناوەتی بوو، دەنگی کەو و دیمەنی
 شاخەکان ئاگری بەرداوەتە ناخی و بە کۆل گریاوە (هیرانی ۲۰۰۴، ۳۴).
 ئەو وەنەبی تەنیا بۆ سرووشت بیست، بەلکو بۆ خەلکیش وابوو،
 بۆنموونە دۆستی میرو ئاغاو هەژارو گەداو هەموو کەسیک بوو،
 جوانی لە هەر شوینیک بیست دلی بۆ کردۆتەو، ئەو ھی لەو پاشخانە
 عیرفانییە سافی تینەگات سەری سوورپدەمینیت لە بەشیکی
 هەلوێستەکانی، بۆنموونە کاتیک سافی و بیخودی شاعیر ڕیکدەکەون
 ئاھەنگیکی شیعرخویندەو لە کۆیە ڕیکبخەن و ئاھەنگەکەش بیست ڕۆژ
 دەخایەنیت، یەکیک لەوانە ھی ئەوان خویان هیتاویانەو مەقامیان پێداناو
 (سێوھی مەقامزان) بوو، کە کابرایەکی مەسیحی خەرکی کۆیە بوو
 مالی لە نزیک کەنیسە ھی کۆیی بوو، ئەوان خویان کەسیکیان
 تەکلێکردوو هاتوچۆی پێبکات (هیرانی ۲۰۰۴، ۹۱).

۲-۵ / ھاکیببون بەرامبەر خودا

موناجات و پارانەوکانی سافی پێن لە خۆبەکەمزان، ئەویش وەک
 زۆربە ھی شاعیران شانازی بەو دەکات، کە ئەگەر وەکو سەگی بەر
 دەرگاش هەژماری بکەن، وەک پێشتر باسکرا، ئەو کەمکردنەو نییە لە
 پێگە ھی مرۆقبوون، بەلکو ئەو زیاتر چواندە بە سەگی ئەسحابولکەهف
 کە لوتکە ھی وەفای نواندو گەیشتە ئەوپەری ڕیزو ناوی بە چاکی چوو
 میژووی مرۆقاییەتی و ناو لاپەرەکانی کتییە پیرۆزەکان.

لە هۆنراوێکیدا (سافی ۲۰۰۴، ۱۸۲-۱۸۳) دەریدەبریت کە ئەو ھی لە گومرابوون
 ڕزگارمان دەکات تەنیا رەحمی خوا، ئەمەش هەمان مانای ئایەتی
 قورئانە ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ٥٦﴾ [القصص:

[۵۶] که نه‌گهر خوای په‌روه‌رین هیدایه‌تمان پی‌که‌رهم نه‌کات، نه‌وه ههر به گومراهی ده‌مینینه‌وهو که‌س ناتوانی هیدایه‌تمان بدات، جا ده‌لئیت:

له ئهم ژینه گه‌لئ بیزارو له‌م مانه په‌شیمانم
به‌بی ره‌حمت له دونیاو ئاخیره‌ت لام وایه گومراهم
سه‌رای دل ئیستی تاریکه به‌بی شه‌معی جه‌مالی تو
ستاره‌ی طالیم نه‌حسه نیقابت لاده ئه‌ی ماهم
چییه حوکمی سوله‌یمان حیشمه‌تی جه‌م جاهی نه‌سکه‌ندهر
به‌بی فه‌رمانی تو ئهم پوتبه‌یه بو چیمه ئه‌ی شاهم
ئینجا ده‌ست به ملکه‌چبووه‌وی زیاتر ده‌کات، قبول‌کردنیشی به‌سه‌گ
وه‌کو مه‌قامی عزیزه‌ت هه‌ژمار ده‌کات، ده‌لئیت:
گه‌دایی تو‌م گه‌لئ بو خوشتره له‌و مه‌سنه‌دی شاهی
ئه‌مه‌نده‌م کافیه قوربان که عه‌بدی ژیری ده‌رگام
له سیله‌ی ره‌حم نه‌گهر قاسید به توحفیکی سه‌لامت بی
له‌ژیر پیی قاصیدت جانا به‌سه‌ر خاکی قه‌ده‌مگام
نه‌گهر جاریکی تر فه‌رمووی سه‌گی ده‌رگای منه (صافی)
هه‌تا مه‌حشر به‌سه‌ بو من مه‌قامی عزیزه‌ت و جاهم
وه‌نه‌بی ئهم ویچواندنه‌وه‌ی ته‌نیا لی‌ره بی، به‌لکو له‌چه‌ندین شوینی دیکه
هه‌مان هه‌ست و گوزارشتی ده‌رده‌بریت، بونموونه (صافی ۲۰۰۴، ۲۰۶)
ده‌لئیت:

نیگار فه‌رمووی له عه‌شقی خومه (صافی)م کوشتبوو ئه‌مما
موحه‌بییه‌ر مام چ سه‌گ مه‌رگیکه ئیستا‌که‌ش ده‌لین ماوه
هه‌روه‌ها (صافی ۲۰۰۴، ۲۰۸) ده‌لئیت:

(صافی) که له خاکی ده‌ری تو دووره به قوربان
سه‌گ مه‌رگی نه‌بی چلون قابیلی ژینه

۳-۵/ خاکیبوون بهرامبهر پیغه‌مبهر دروودی خوای له‌سه‌ر بیت

له جیگایه‌کی دیکه، (سافی ۲۰۰۴، ۱۶۷) ئەوپه‌پری بیچاره‌یی و که‌می خوئی پیشان دهدات، هه‌موو سزادانیکی قبوله، پیی‌وايه ئە‌گه‌رچی هه‌موو ژیانیشی عه‌یبه بیت ئە‌وه هه‌یچ له جاهی ئە‌وه که‌م ناکاته‌وه، پی‌ده‌چیت ئە‌وه له‌گه‌ل پیغه‌مبهری بیت دروودی خوای له‌سه‌ر بیت، چونکه جاهی به‌کاره‌یناوه، ئە‌وه‌ش بو‌ خاوه‌ن مه‌قامه‌کانه، ئە‌وه‌جا خوئی وه‌کو غه‌ریبی ژیر دهر‌گاکه‌ی ده‌چوینی و ده‌لیت:

سه‌ری خالی له سه‌وداکه‌ت چلۆن سه‌ودا ئە‌که‌م جانا
سه‌ری بازارپی ئە‌غیارم نییه، موحتاجی کالاتم
سه‌راپا گهر هه‌مووم عه‌یبه له جاهی تو‌ج که‌م نانی
ئه‌گه‌ر ره‌حمی بکه‌ی چونکی غه‌ریبی ژیری دهر‌گاتم
گه‌دازاده‌ی تووه صافی حه‌قی ئازادیه قوربان
خه‌لاتم گهر سیاسه‌ت بی، به مه‌منوونی ئە‌وا هاتم

پی‌ویسته ئە‌وه‌ش بگوتریت، کاتیک له بر‌گه‌ی (۵-۵) باسی لالانه‌وه‌و خاکیبوونی سافی به‌رامبهر شیخی گه‌یلانی ده‌کریت، هه‌ر له ناویشیدا چه‌ندین لالانه‌وه‌ی به‌رامبهر خواو پیغه‌مبهریش دروودی خوای له‌سه‌ر بیت تیدایه.

۴-۵/ خاکیبوون بهرامبهر پوژگاری ته‌مه‌ن

هه‌روا (سافی ۲۰۰۴، ۱۸۱) خاکبانه دهر‌ده‌لی خوئی به‌رامبهر پوژگاری ته‌مه‌نه‌که‌ی دهر‌ده‌بریت، به‌تایبه‌تی که‌ ده‌گاته ته‌مه‌نی پیری، که‌چی به‌وه هه‌موو ته‌مه‌نه در‌یژه پوژیک له پوژان به‌خته‌وه‌ری نه‌دیتووه، ئیدی هه‌ر خه‌ریکی هاوارو فیغانه‌و، داوا له دۆستانی ده‌کات لینی دل‌ره‌نجاو نه‌بن.

بە رېشى سىپىيەو بە يارى نەكردم بەختى رەش جارئ
منىش بۆيىكە عادت عاجزى و رەسمە نالئىم
لە زارى من مەكەن بىزارى (سافى) زۆر بە ئازارم
لە داغى سىنەكەى سووتاوومە ئەو ئاخە ھەلدىنم

5-5 / خاكىبوون بەرامبەر شىخى گەيلانى

كاتىك باس لە خاكىبوونى سافى لە ھەمبەر شىخى گەيلانى دەكرىت،
تەنيا رېگايەكە بەرەو پەيامھىنى خوشەويست دروودى خواى لەسەر
بىت، لەوئىشەو بە خواى گەرە، چونكە دواجار ئەوانە تەنيا ھۆكارى
رېگاكەن، ئامانجى كۆتايى خوشەويستى ھەقە، كە پەرورەينى مېھرەبانە،
بۆيە كاتىك قسە لەسەر خاكىبوونى سافى بۆ شىخى گەيلانى دەكرىت،
دەبىتە تىكەلەيكە لەگەل خاكىبوون بۆ خواو پىغەمبەرىش دروودى
خواى لەسەر بىت، بۆنموونە لە شىعەرىكىدا (سافى 2004، 174) لە
ئەوپەرى تەوازوع و خۆبەكەمزانين بەرامبەر شىخى گەيلانى و تەوھكولو
پشتبەستنى بە خواى گەرە دەلئىت:

من لە دەست دەورانى (دون) و عالەمى وا بەد عەمەل
پرووى شەكووو (تواضع) بۆ شەھى بەغدا دەكەم
(سافى) ھىران وەكوو نىرانە جىرانى جەھىم
ساكەوايىتن (توكل) دائىما بەخودا دەكەم

سافى بەو پىيەى مورىدىكى سووتاووى شىخى گەيلانى بوو، ھەمىشە
خوى بەرامبەرى نزمکردۆتەو، خوى بە (شەيدا، ريسوا، مەفتوون،
مەحزوون) وەسف دەكا، (سافى 2004، 186) دەلئىت:

لەبەر چاوى كالت لە عىشقى جەمالت
دەمى شەيدام دەمى ريسوام عەزىم

تو شاه‌ی جیهانی تو پرووحی ره‌وانی
حه‌یاتم تو‌ی نه‌جاتم تو‌ی عه‌زیزم
وه‌کوو (صافی) هیران فیدای شاه‌ی گه‌یلان
منی مه‌فتوون منی مه‌حزوون عه‌زیزم
هر له خزمه‌تی شیخی گه‌یلانییه‌وه، (صافی ۲۰۰۴، ۱۹۵) گفتوگو له‌گه‌ل
خوی ده‌کاتو ره‌خنه له کیماسی و که‌مته‌رخه‌مییه‌کانی ده‌گری و ده‌لی:
وه‌ره (صافی) بکه‌ته‌رکی هه‌وای دونیایی هیچ و پوچ
به ئی‌خلاص روو له به‌غداکه مه‌لی به‌ختم نیگونساره
وه‌ک که‌سیک ده‌رده‌که‌ویت، که به‌رده‌وام له ده‌رگای پیغه‌مبه‌رو پاشان
شیخی گه‌یلانی بدات، ئەمه‌ش ئومیدی رزگاربوون له خه‌می پییه‌خشیوه،
ئەمه‌ش دیسانه‌وه ئه‌وپه‌پری خو‌به‌که‌مزانینه، به‌و واتایه‌ی هه‌رچی هه‌مه
هیچ نییه، ئومیدی نه‌جاتم ته‌نیا یار و یاوه‌ری پیغه‌مبه‌ر و پیاوچاکانه
به‌تایبه‌تی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی. جا (صافی ۲۰۰۴، ۲۰۳) ده‌لیت:
ئومیدی زور هه‌یه (صافی) نه‌جاتی بی له غه‌م چونکی
ده‌لیل مه‌ولاوو ئەحمه‌د یاوه‌رو یار بازی گه‌یلانه
له قه‌سیده‌یه‌کی تریدا هر به‌ته‌واوی خوی پوچ ده‌کاته‌وه له هه‌مبه‌ر
شیخی گه‌یلانی و (صافی ۲۰۰۴، ۲۱۱) ده‌لیت:
یاران کوژراوی نازم سه‌برم له دل نه‌ماوه
عاشق به‌چاوی بزام که‌ی رووم ده‌کا به‌لاوه
نازاری ده‌ردی دووری په‌نهان نابی له سینهم
نال‌ه و فوغانی من وا له گوئی عالهم گه‌راوه
دوودی ئاهم به‌دائیم ده‌چیته‌چه‌رخ‌ی گه‌ردوون
به‌ناری عه‌شقی جانان جه‌رگم وه‌ها سووتاووه
تا حه‌شری خاک وه‌سه‌ر که‌م ته‌سکینی قه‌لبم نایی

با صه با مه گهر بیننی خاکی دهری به غداوه
گهرچی له نه قصی خومه بی ئیلتیفاتی یارم
ئهمما له قاپی په حمهت عاصی که ی دهرکراوه
هه رچه نده عیجزو مه رارهت هه مووم دیتن له هیجران
ئوممید وایه له لای یا که بهس بی له مه ولاره
(صافی) له بهر ده گانهت که وته سهر خاکی زیللهت
چاوه پری لوظفی تویه جانا له ریی خوداوه
لیره ش هه مان شت دووباره ده کاته وه، کاتیک گهره کییه ره زای خوای
گه وره وه ده ست بهینیت، دهیه وی له دهرگای گه یلانی بدات وه کو
مورشیدی خوئی، ئه و جا هه رچی ده سه لات و پیگهی دونیایه وه لاره وی
ده نیت بهس وه کو گه دای دهرگاکه ی قبول بکریت، جا (سافی ۲۰۰۴، ۲۴۶)
ده لیت:

ئه گهر سولتانی دونیایی گه دای دهرگاکه ی تویه
به نازی خوت نیازی پی که رهم که (صافی) هیرانی
له سهر هه مان ریتی دهرگه وانی، به لام وه کو کویله و عه بدیک (سافی ۲۰۰۴،
۲۷۶) ده لیت:

عه بدیکی وه فادارو جه فاکیشه له هیجران
وا که وتوو وهک (صافی) له دهرگانه یی گه یلان
به م دهرده سهره کوشتنی لازم نییه قوربان
له م جیژنی قوربان که قوربان دلی من
له شوینیکی دیکه ده گاته ئه و ئاسته ی به سه لامیکیش مه منون ده بیت،
له به رامبه ر ئه و سه لامه ش ئاماده یه پیلاوه به توزه که شی ماچ بکات،
وهک (سافی ۲۰۰۴، ۲۲۰) ده لیت:

قاصیدی گهربی له تو بینې سه لامو بیته لام
ژیری کهوشی ماچ ده که م قوربان به تو زو گهرده وه

بابه تی سه گچواندنه به هه مان شیوه له چوارینه که ی (سافی ۲۰۰۴، ۲۷۳)
هه یه، که ویرای وه سفکردنی خو ی به قوربه سه رو داواکردنی ده واو
دهرمان بو ئه وه ی نه فه وتیت، ئینجا ده یه ویت به نامه یه کی پر غه م و
نازار هه وال بداته شاهی گه یلانی، به لکو ئه ویش ئاوریکی لیتداته وه و له و
میحنه ته رزگاری بکات:

ئه ی بادی صه با قاصیدی جانانی روح ئه فزا
نامه ی غه م و دهر دو ئه له مم بو به ره به غذا
تا چه ند له ئه م میحنه ته دابی سه گی دهرگا
موددیکه وه کوو (سافی) که شیواوه دلی من

دوانموونه ی خاکیبون و به خو نه نازینی (سافی ۲۰۰۴، ۲۶۰-۲۶۲) له و
مونا جاته پر مو حاسه به ی سو فیانه یه، پاش پید اچو ونه وه به عاله می
(قالوا بلی) ئه و جا باس له گه وره یی ناسینی خوا ی گه وره ده کات و
ده لیت:

ویش قودرته ی عوظما یه بو (معرفة الله) یه
ناسینی له ئه و دایه زانینی صه فاییکه

ئینجا به زمانیکی سه رکونه کاره وه هانی دهر وونی ده دات و
ده یشکینیته وه له وه ی له لاییکه وه خو ی به یار ده زانیت، که چی له ولا وه
رو و قائمه، بویه ئه گهر راست ده کات پیویسته واز بینیت له توندرووی و
ده سته کاته دلسوزی و ئیخلاسیه ت و واز له رپاکاری و دونیا په رستی
بینیت، به تایبه تی دنیا جیهانی مادو ونه و تیکده چیت، شتیکیش به و
جوړه بیت هی ئه وه نییه هینده ده سته پیوه بگری:

۶۲۵ توژینه وه کانی کونفرانسی نیوده وه له تی صافی هیرانی

ئەوجا وەرە گەر یاری وازبێنە له عەبیاری
تەرکی که ریاکاری دونیا که هەباییکە
هەر حیلەوو ئەفسوونە جیبی عالەمی مادوونە
تۆ مەیگرە ئەم دوونە، تیکچوونی بە باییکە
دونیا که وەها خۆشە جیبی عالەمی بی هۆشە
ژەهریکە تۆ مەینۆشە دەورانی فەناییکە
من چەندە که نادانم یا عاقل و چازانم
غەیری ئەمە نازانم بە خودا که خوداییکە
پاشان دەکاتە لالانەووە پارانەووە له خواو ئینجا سکالا دەباتە لای
پینغەمبەر دروودی خوای لەسەر بیت پاشان دیتەووە له دەرگای گەیلانی
دەدات و تا دەگاتە لای شیخ سولهیمانی باپیری، بەمەش ئەوپەری
زیللەت و خۆبەکه مزانیی پیشان دەدات.
له بەشیکی موناجاتی پەرورین دەلیت:
یا رەب تۆ بە زاتی خۆت بەو سرپرەی صیفاتی خۆت
لهو عەبدی (عصاة)ی خۆت رەحمیکو عەطاییکە
له بەرامبەر پینغەمبەری ئازیزش دروودی خوای لەسەر بیت دەلیت:
ئەی سەرورەو سەردارم وەی خاتەم و موختارم
هەرچەندە خەطابارم ئەمما تۆ وەفاییکە
دوای ئەووە دەچیتە خزمەت شیخی گەیلانی و دەلیت:
ئەی شاهیدی بەغدایی تۆ مەلجەئومەئوایی
هەردەم دلی ریسوایی موحتاج بە دوعایکە
ئوستادی و پیری تۆ هەم شاهو ئەمیری تۆ
موددیکە فەقیری تۆ حاجەت بە سەخاییکە
بۆ شیخ سولهیمانی باپیریشی دەلیت:

ئەوی شاھی لە هیرانی (مأذون)ی لە گەیلانی
(حقا) که سولهیمانی دەردم تو دەواییکه

ئینجا لە کۆتاییهکهی دهگاته لوتکهی خۆبهکه مزانی، کاتیک رایدهگهیه نیت،
که راسته ئه و له ئەولادی عەلی و ثانییه، به لام ئەوه دادی نادات، دوا جار
چاره سه ره کهی ته نیا ده برینی په ریشانییه له بهردهم خوای گه وره.
ئهمهش پرونی دهکاته وه، که ئەو ده رگه وانی و خو که مکردنه وهی بو
شیخی گەیلانی ته نیا وه کو وه سیله یه که، که له ریگه ی په یام و ری بازی
ئه وه وه بگاته عه فو و لی بوردنی خوای گه وره.

ئەوی (صافی)یی هیرانی ئەولادی عەلی و ثانی
چارهت له په ریشانی ده رگانه یی شاییکه

ئەوهی مایه ی سه رنجه، کاتیک (صافی ۲۰۰۴، ۲۸۸) به رامبه ر خوای گه وره
هینده خو ی نزم دهکاته وه، ئەوجا دهست به نزمبوونه وه دهکات
به رامبه ر پیغه مبه ر دروودی خوای له سه ر بی ت وه کو ره سولو
هه ناردراوی خوای گه وره، که له ده رگای ئەوه وه دهگاته مه غفیرهت و
لیخۆشبوونی خودا، ئینجا دهست دهکاته ملکه چی بو شیخی گەیلانی
به وپییه ی له ریگه ی ری بازی ئەوه وه به ره و ناسین و مه حه ببه تی
سه ره وه رو سه رداری مرۆقایه تی ده چیت دروودی خوای له سه ر بی ت،
ئینجا دیته بهردهم خه لکو مسولمانان وه کو که سیکی گونا هبارو
خه تابار داوایان لی دهکات دوعای بو بکه ن، ئەوهش ئەوپه ری تیگه یشتنه
له مانای ته زکییه و خو به که مزانین به رامبه ر خه لکی ئاسایی، وه ک
ده لی ت:

له دهردی بی دهوا بوویمه گه ریبو شوهره یی شاران
دوعامان بو بکه ن ئیوه و خودا زومره ی وه فاداران

له راست من گوی مه دهن به قسهی ره قیبو قه ولی به دکاران
مه لاین (صافی) که ئیستیکه له یادی یار نییه یاران
له دلدا فیکری دلدارو له ناوی زیکره کا ناوی

٦/ئه نجام

دوای وردبوونه وه له شیعره کانی سافی هیرانی، دهرده که ویت، که ناوبراو
که سیکی زور خاکی و خوبه که مزان بووه، هیچ به خوی نه نازیوه، پیوانه بووه
ده توانی به خوی بگاته ئامانجه کانی، یان به واسته ی خانه واده و بابو
باپیرانی، به لکو خوی وه کو که سیکی خوبه گونا هبارزان و ته رکه دونیاو
خرابه کار پیشان دهدات، ئامانجیشی ئه وهیه هه میشه به ره نگاری نه فسی
ببیته وه، بوئه وهی فیزلیدانی له ناخه وه دروست نه بیت، به مهش خه لک به که م
بزائیت و سته م و ناهه قیان به رامبه ر بکات، به پیچه وانه وه، سافی ده زانی
هیدایهت به دهست خواجه، ته نیا خوی گه وره ده بووریت، ریگای گه یشتنیش
به ره زای خوا، له ریباری پیغه مبه ره وه ده ستیپده کات، بو گه یشتنیش به و
ریباره ته ریفه تی شیخ عه بدولقادی گه یلانی گرتووه، ئامانجی کوتاییش
گه یشتنه به ره حمی خوا، که ئه وانه ته نیا ریگایه کن و ته واو. بو ئه وهی شیایو
ئه و ریگایهش بیت هه موو خونه ویستییه کی به رامبه ریان ئه نجامداوه، تا
به لایه وه ئاسایی بووه خوی بهینیته ریزی سهگی ئه سحابولکه هف، یان خولی
دهرگای ماچ بکات. ئه نجامی ئه و خاکیبوونهش له ته وای ژیانی سافی رهنگی
داوه ته وه، بوئه ژینگه ی خوشویستوه، دلی له گه ل دیمه نه کانی خوشناو ته
هه لفریوه، خه لکی به مزنو و گه وره زانیون، تکای له ده رویش و سو فیانیش
کردووه دوعای نه جاتی بو بکن، هه روهک خوشه ویستییه که ی سنووری
مسولمانانی به زاندووه بو شوینکه و توانی دینه کانی دیکهش، ئه مهش ریک
دهرهنجامی تیگه یشتنه له خاکیبوونی دروست و راسته قینه ی ناخی تاکه کان.

٧/سه رچاوه کان

قورئانی پیروژ

- ١/ ابن حبان، محمد بن حبان بن أحمد. ١٩٧٣. *الثقات*. یدرآباد: دائرة المعارف العثمانية.
- ٢/ ابن حمید وآخرون، عدد من المختصين بإشراف الشيخ/ صالح بن عبد الله بن حميد . ٢٠٢١. *نصرة النعيم في مكارم أخلاق الرسول الكريم*. جدة - السعودية: دار الوسيلة.
- ٣/ ابن سعد، محمد بن سعد بن منيع الزهري. ٢٠٠١. *الطبقات الكبرى*. القاهرة - مصر: مكتبة الخانجي.
- ٤/ ابن قيم الجوزية، أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن أيوب. ٢٠١٩. *الروح*. الرياض: دار عطاءات العلم.
- ٥/ ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل بن عمر. ١٩٩٩. *تفسير القرآن العظيم*. الرياض: دار طيبة للنشر والتوزيع.
- ٦/ ابن نجيم، زين الدين بن إبراهيم بن محمد. ١٩٩٩ م. *الأشباه والنظائر على مذهب أبي حنيفة النعمان*. بيروت - لبنان: دار الكتب العلمية.
- ٧/ الأصبهاني، أبو نعيم أحمد بن عبد الله. ١٩٧٤. *حلية الأولياء وطبقات الأصفياء*. القاهرة - مصر: مطبعة السعادة.
- ٨/ الألباني، محمد ناصر الدين. ١٤٣١. *ضعيف الجامع الصغير وزيادته*. بيروت: المكتب الإسلامي.
- ٩/ البشري، عايش عطية. ١٤٢٠. *خلق التواضع في التربية الإسلامية*. جامعة أم القرى، كلية التربية، مكة المكرمة.
- ١٠/ البوطي، محمد سعيد رمضان. ٢٠١٠. *شرح الحكم العطائية*. دمشق - سورية: دار الفكر.
- ١١/ الذهبي، شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان. ١٩٨٥. *سير أعلام النبلاء*. بيروت: مؤسسة الرسالة.
- ١٢/ السهروردي، شهاب الدين أبو حفص عمر. ٢٠٠٦. *عوارف المعارف*. القاهرة: مكتبة الثقافة الدينية.

- ۱۳/ الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير. ۲۰۰۱. جامع البيان عن تأويل آي القرآن. القاهرة، مصر: دار هجر.
- ۱۴/ الغزالي، أبو حامد محمد بن محمد. ۲۰۱۰. إحياء علوم الدين. دمشق - سورية: دار المنهل - دار الفيحاء.
- ۱۵/ القرطبي، أبو عبد الله محمد بن أحمد الأنصاري. ۱۹۶۴. الجامع لأحكام القرآن. القاهرة: دار الكتب المصرية.
- ۱۶/ القشيري، عبد الكريم بن هوازن بن عبد الملك. ۱۴۳۱. الرسالة القشيرية. القاهرة - مصر: دار المعارف.
- ۱۷/ المنقي الهندي، علاء الدين علي بن حسام الدين. ۱۹۸۱. كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال. بيروت: مؤسسة الرسالة.
- ۱۸/ المناوي، محمد عبد الرؤوف. ۲۰۱۲. فيض القدير شرح الجامع الصغير. بيروت: دار الكتب العلمية.
- ۱۹/ الهيثمي، أبو الحسن نور الدين علي بن أبي بكر. ۱۹۹۴. مجمع الزوائد ومنبع الفوائد. القاهرة - مصر: مكتبة القدسي.
- ۲۰/ خال، شيخ محمدهدي. ۲۰۲۱. فرههنگي خال. سلیمانې: ناوهندی هزري و رۆشنېري خال.
- ۲۱/ سافي، كاك مصطفى كاك عبد الله هيرانې. ۲۰۰۴. ديوانې سافي. هوليتر: چاپخانه و وزارتې په وهرده.
- ۲۲/ ضيف، شوقي وآخرون. ۲۰۱۱. المعجم الوسيط. مصر الجديدة: مكتبة الشروق الدولية.
- ۲۳/ كوردي، مسته فابهنگي ساحيقران. ۲۰۲۰. ديوانې كوردي. سنه: انتشارات كوردستان.
- ۲۴/ گولهن، محمد فه تحوللا. ۲۰۱۷. ته پولكه زومروتييه كاني دل. هوليتر: كاني عيرفان.
- ۲۵/ گه لاله بي، مهلا مه محمودي. ۲۰۱۰. قاموسې رسته. بهيروت: دار المعرفة.
- ۲۶/ مسلم، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم النيسابوري. ۱۳۳۴. الجامع الصحيح. بيروت: طوق النجاة.

۶۳۰ توښينه وه كاني كوئفرانسي نيوده وه لته تي صافي هيرانې

- ۲۷/ موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی. ۲۰۲۳. به‌هارو‌گولزار. هه‌ولیر: نووسینگه‌ی ته‌فسیر.
- ۲۸/ موکریان، گیوی. ۲۰۱۷. فه‌ره‌نگی کوردستان. هه‌ولیر: ده‌زگای چاپو بلاوکرده‌وی رۆژه‌لات.
- ۲۹/ مه‌حوی، مه‌لا موحه‌مده‌ی کوپی مه‌لا عوسمانی بالخی. ۲۰۱۸. دیوانی مه‌حوی. هه‌ولیر: نووسینگه‌ی ته‌فسیر.
- ۳۰/ مه‌لای گه‌وره، مه‌لا محه‌مده‌ی جه‌لیزاده. ۲۰۲۰. ته‌فسیری کوردی له‌که‌لامی خوداوه‌ندی. سلیمانی: ناوه‌ندی پینوین.
- ۳۱/ نیزامه‌دین، فازل. ۲۰۱۵. فه‌ره‌نگی شیرین. سلیمانی: کتیخانه‌ی زانیاری.
- ۳۲/ نیزامه‌دین، فازل. ۱۹۹۰. ته‌ستیره‌گه‌شه. به‌غدا: چاپخانه‌ی الفنون.
- ۳۳/ هیرانی، محه‌مده‌ی مه‌لا مسته‌فا. ۲۰۰۴. دیوانی صافی. هه‌ولیر: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده.
- ۳۴/ هه‌ژار. ۱۳۹۱. هه‌مبانه‌ بۆرینه. تاران: چاپخانه‌ی سرووش.
- ۳۵/ هه‌ژار، عبد الرحمن شه‌ره‌فکه‌ندی. ۲۰۱۰. قورئانی پیرۆز.
- ۳۶/ وکیع، أبو سفیان وکیع بن الجراح بن ملیح الرؤاسی. ۱۹۸۴. الزهد. المدینة المنورة: مکتبة الدار.
- ۳۷/ وه‌فایی، میرزا عه‌بدوهرحیم سابلاغی. ۱۳۸۷. دیوانی وه‌فایی. سنه: کتیبی کانی.

المخلص

یعدّ (صافی) هیرانی من الشعراء البارزين في ميدان الشعر والتّصوّف، ومن نظر إلى أشعاره يجد فيها الأخلاق الإسلاميّة، ومنها التّواضع، فكان رجلاً متواضعاً مع معبوده سبحانه وتعالى، وكذلك مع رسوله الأكرم صلّى الله عليه وسلّم، ثمّ مع مرشده الشّيخ عبد القادر الجيلاني، ومع عامّة النّاس، وكانت غايته في ذلك الوصول إلى استحقاق رحمة الله تعالى، وتبدأ رحلة الوصول بتبعيّة طريق النّبّي محمّد صلّى الله عليه وسلّم، وللتعشّق في هذه الطريق سلك (صافی) الطريقة القادرية، وكان طارِقاً باب الشّيخ الجيلاني رحمه الله. لكنّ المراد هو الوصول إلى الله تعالى، وما غيره إلاّ وسائل تأخذه نحوه تعالى. ونتيجة لهذا التّواضع الشّامل أحبّ (صافی) الجميع عالم

۶۳۱ توێژینه‌وه‌کانی کۆنفرانسی نیوده‌وله‌تی صافی هیرانی

الإنس والطبیعة، فتح صدره للجمیع مسلمین و غیرهم، لأن من اتّسم بالتّواضع یخفّض جناحیه للجمیع، و یقدّرهم، و یضعهم علی عینیّه، فلا یعجب بنفسه ولا یتکبّر علی غیره، ولا یظلمه، ولا یغتصب أمواله. تکوّن البحث من أربعة أجزاء: القسم الأول فی تعریف التّواضع لغة واصطلاحاً. والقسم الثّانی فی منزلة التّواضع فی الإسلام. والقسم الثّالث حول انعکاس التّواضع فی الأشعار الکردیّة. والقسم الرّابع فی انعکاس التّواضع فی شعر صافی هیرانی.

Abstract

(SAFI) Hirani is considered one of the prominent poets in the field of poetry and Sufism, and whoever looks at his poems seeks in them Islamic morals, including humility. He was a humble man with his GOD (ALLAH), Glory be to Him, and also with His most honorable Messenger (MUHAMMAD), may GOD bless him and grant him peace, and then with his guide, Sheikh Abdul Qadir Al-Jilani. And with the common people, and his goal in that was to reach the deserving of the mercy of GOD Almighty, and the journey of arrival begins by following the path of the Prophet Muhammad, may GOD bless him and grant him peace, and to become passionate about this path, SAFI followed the QADIRIYYA path (TAREEQAT), and he was knocking on the door of Sheikh Al-Jilani, may GOD have mercy on him. But what is meant is to reach GOD Almighty, and other than that are merely means that take him towards Him Almighty. As a result of this comprehensive humility, SAFI loved everyone, the humans and nature. He opened his heart to everyone, Muslims and others, because he who is characterized by humility lowers his wings to everyone, appreciates them, and places them before his eyes. He does not admire himself, is not arrogant towards others, does not oppress them, and does not usurp his wealth.

The research consisted of four parts: The first part was about defining humility linguistically and terminologically. The second section concerns the status of humility in Islam. The third section is about the reflection of humility in Kurdish poetry. The fourth section reflects humility in Safi Hirani's poetry.